

Водночас є такі якісні характеристики фінансової звітності, які не можна суттєво підвищити за рахунок застосування програмних засобів формування чи обробки звітної інформації, оскільки забезпечення цих характеристик значною мірою залежить від грамотних дій бухгалтера та його намірів сформувати якісну достовірну інформацію.

Методику формування якісної бухгалтерської звітності в умовах цифрової економіки доцільно проводити за трьома блоками, кожен з яких містить етапи за відповідними процедурами, спрямованими на формування якісного Продукту автоматизованої бухгалтерської інформаційної системи (далі – БІС) (рис. 1).

Показники та індикатори в автоматизованих бухгалтерських інформаційних системах будуть орієнтирами в процесі формування якісної бухгалтерської звітності. У кожному блоці методики необхідно конкретизувати показники, що дозволять відобразити рівень якості.

Уточнена методика формування якісної звітності в умовах цифрової економіки передбачає здійснення наступного внутрішнього контролю з метою підвищення якості облікової інформації, що дозволяє приймати ефективні рішення.

Список використаних джерел:

1. Концептуальна основа фінансової звітності від 01.09.2010. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_009#Text

Пилипенко І. О.,
*здобувач рівня вищої освіти (фаховий молодший бакалавр),
освітньої програми «Бізнес-статистика та аналітика»,
Фаховий коледж бізнесу та аналітики
Національної академії статистики обліку та аудиту;
науковий керівник:*

Пилипенко О. І.,
*доктор економічних наук, доцент, професор кафедри обліку,
аудиту та оподаткування,
Національна академія статистики, обліку та аудиту*

Державне регулювання відновлення трудового потенціалу України в умовах війни

Повномасштабне вторгнення росії змусило мільйони українців в пошуках безпеки покинути своє житло та бізнес. Триваюча війна створює всі умови для того, щоб міграція залишалася високою, що є суттєвою загрозою національній безпеці України. Вже сьогодні державним органам слід все-

рйоз опрацювати питання повернення в майбутньому громадян України, які знайшли собі тимчасовий притулок в інших країнах світу. За підтримки міжнародної спільноти Україні варто приділити увагу такій складовій національної безпеки, як майбутнє залучення українців-мігрантів до розробки стратегії відбудови України та відновлення суспільно-політичного життя, що особливо актуально в умовах здійснення цифрової трансформації усіх сфер життя.

Діджиталізація в економіці та управлінні країною є основою більш ефективного регулювання державними органами міграції як явища соціогуманітарного характеру, інакше існує ризик її перетворення на некеровану соціальну систему. Міністерство соціальної політики України повідомило, що станом на 12.12.2022 р. на обліку внутрішньо переміщених осіб в Україні перебуває 4,89 млн осіб, з яких 1,09 млн – діти. За даними МЗС України, станом на 01.02.2023 р. загальна кількість громадян України, що перебувають за кордоном, становить 7,99 млн осіб (із них дорослих – близько 5,84 млн осіб) [1]. Проблема ускладнюється тим, що за роки незалежності до лютого 2022 р. внаслідок депопуляційних процесів Україна втратила понад 6,5 млн осіб, а міграційні переміщення населення через трудову міграцію склали до 4 млн осіб [2].

Серед основних причин зовнішньої міграції населення, зазвичай, виділяють: збройні конфлікти; переслідування за етнічною ознакою; порушення прав людини; економічні труднощі; екологічні катастрофи; неспроможність уряду налагодити гідний рівень життя [3]. Об'єктивно зумовлена збройною агресією рф широкомасштабна міграція громадян України негативно впливає на створення сімей і народжуваність, а отже, на відтворення населення країни в цілому та її трудового потенціалу. Відповідно, розробка і реалізація сучасних механізмів державного регулювання у сфері міграції України є продовженням стратегічного завдання країни зі збереження суверенітету, територіальної цілісності та інтеграції до європейського простору, досягнення наближених до світових стандартів якості та тривалості життя.

Існуюча конкуренція за висококваліфіковані трудові ресурси глобального характеру зумовлює загрози для економічної безпеки держав, що недостатньо уваги приділяють захисту свого інтелектуального капіталу. У звіті щодо глобальної конкурентоспроможності країн за 2013-2014 рр. за показником здатності країни утримувати таланти Україна посіла 140 позицію зі 148 країн, а за показником здатності приваблювати таланти – 136 місце [4]. Перемога України у війні з рф є передумовою відновлення трудового потенціалу України (повернення своїх громадян) та приваблення талановитих громадян інших країн до відновлення країни, відповідного залучення інвестицій і відбудови економіки.

Вже сьогодні, навіть в умовах війни, використовуючи досвід і практику країн світу щодо захисту національних інтересів, Україна має почати застосовувати різноманітні види державного регулювання і контролю зовнішніх трудових міграційних переміщень громадян. Регулювання міграції має стати ключовою складовою соціально-економічної політики деЦифрова трансформація усіх сфер життя дозволяє внести корективи та модифікувати форми управління міграцією, зокрема в частині інформаційного забезпечення оптимального використання бар'єрів у вигляді застосування комплексу адміністративно-обмежувальних заходів. Врахування вимог з дотримання прав людини та гуманних принципів управління міграцією населення має супроводжуватися врахуванням інтересів донорів і реципієнтів. Державне регулювання міграції в умовах воєнного стану не повинно обмежувати свободу вибору, а навпаки, сприяти оптимальному вирішенню проблеми в кожному конкретному випадку таким чином, щоб досягнути цілей національної безпеки країни та цілей індивіда.

Комплекс заходів державного регулювання міграційної політики України має розроблятися на основі застосування сучасних науково-технічних і організаційних засобів, сприяти контролю та упорядкуванню міграційних процесів.

Встановлено, що серед ключових завдань державного регулювання відновлення трудового потенціалу України в умовах війни є наступні:

- 1) скорочення випадків нелегальної міграції за межі України, особливо чоловіків призовного віку, враховуючи потреби ЗСУ;
- 2) сприяння соціальній захищеності трудових мігрантів в межах України та за кордоном;
- 3) створення умов для забезпечення зворотних міграційних процесів (зокрема, на основі вивчення досвіду країн, що воювали, наприклад, Кувейту);
- 4) напрацювання механізму та співпраця з іншими країнами щодо залучення коштів від трудової міграції в економіку України;
- 5) заохочення до повернення з-за кордону високоосвічених спеціалістів, що змушені працювати за кордоном на низькокваліфікованих роботах;
- 6) сприяння поверненню в Україну етнічних українців з полону або внаслідок депортації в росію.

Отже, в надзвичайно складних умовах воєнного стану державне регулювання міграційних процесів задля відновлення трудового потенціалу України має передбачати комплекс правових, адміністративних і організаційно-фінансових заходів з відповідним інформаційним і цифровим забезпеченням. Контроль урядовими структурами, громадськими організаціями та об'єднаннями в Україні міграційного простору

має відбуватися з урахуванням національних пріоритетів, соціальної, демографічної та економічної структури міграційних потоків. Заходи міграційної політики держави мають підпорядковуватися загальнонаціональним і регіональним інтересам, потребам окремих мігрантів, а також сприяти національній безпеці України.

Список використаних джерел:

1. Вплив повномасштабної війни на міграцію українців: як масштаби переміщення оцінюють держава Україна та міжнародні організації [Електронний ресурс] – Режим доступу: ОПОРА – Громадянська мережа - вибори в Україні – Election in Ukraine (oporaua.org).

2. Малиновська О. А. Міграційна політика в Україні: формування, зміст, відповідність сучасним вимогам / О. А. Малиновська // Аналітична записка. – 2014 [Електронний ресурс] – Режим доступу : http://www.ier.com.ua/files/publications/Policy_Briefing_Series/PB_01_migration_2013_ukr.pdf.

3. Про зовнішню трудову міграцію: Закон України від 5.11.2015 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.google.com.ua/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=5&cad=rja&uact=8&ved=0ahUKEwibvemv3q3JAhVK8XIKHQhuDpYQFggpMAQ&url=http%3A%2F%2Fmlsp.kmu.gov.ua%2Fdocument%2F156169%2F1.doc&usg=AFQjCNHHx_WRdLTIIGA4JHw_EDnRxrWERQ&sig2=fdcqvqrZ0htbXWU6fewPtQ&bv m=bv.108194040,d.bGQ.

4. The Global Competitiveness Report 2013–2014 [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.weforum.org/reports/global-competitiveness-report-2013-2014>.